

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE MEDI AMBIENT, I MEDI RURAL I MARÍ

20066 *Ordre ARM/3374/2010, de 27 de desembre, per la qual s'aprova el Reglament tècnic de control i certificació de llavors de melca.*

Per la present Ordre s'incorpora a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2009/74/CE de la Comissió, de 26 de juny, per la qual es modifiquen les directives 66/401/CEE, 66/402/CEE, 2002/55/CE i 2002/57/CE del Consell, quant als noms botànics de les plantes i els noms científics d'altres organismes, i determinats annexos de les directives 66/401/CEE, 66/402/CEE, 2002/57/CE, en vista de l'evolució del coneixement científic i tècnic.

Les directives esmentades i les seves successives modificacions ja van ser incorporades a l'ordenament jurídic intern, mitjançant el Reglament general tècnic de control i certificació de llavors i plantes de viver, aprovat per l'Ordre de 23 de maig de 1986, i modificacions posteriors, i quant a les llavors de melca, pel Reglament tècnic de control i certificació de llavors de melca, aprovat per l'Ordre d'1 de juliol de 1986, objecte de successives modificacions.

Atès que aquests reglaments tècnics han tingut importants modificacions al llarg d'aquests anys i que la Directiva 2009/74/CE introdueix igualment àmplies modificacions en els annexos, s'ha considerat més adequat aprovar un nou reglament tècnic de control i certificació de llavors de melca.

En l'elaboració de la present disposició han estat consultades les comunitats autònomes i les entitats representatives dels sectors afectats.

En virtut d'això, d'acord amb el Consell d'Estat, dispenso:

Article únic. Aprovació del Reglament tècnic de control i certificació de llavors de melca.

S'aprova el Reglament tècnic de control i certificació de llavors de melca amb el contingut que consta a l'annex de la present disposició.

Disposició derogatòria. Derogació normativa.

Queda derogada l'Ordre d'1 de juliol de 1986 per la qual s'aprova el Reglament tècnic de control i certificació de llavors de melca.

Disposició final primera. Incorporació de dret de la Unió Europea.

Mitjançant aquesta Ordre s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2009/74/CE de la Comissió, de 26 de juny, per la qual es modifiquen les directives 66/401/CEE, 66/402/CEE, 2002/55/CE i 2002/57/CE del Consell quant als noms botànics de les plantes i els noms científics d'altres organismes, i determinats annexos de les directives 66/401/CEE, 66/402/CEE, 2002/57/CE, en vista de l'evolució del coneixement científic i tècnic.

Disposició final segona. Títol competencial.

Aquesta Ordre es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, llevat de la regulació relativa a les llavors importades, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.10a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de comerç exterior.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 27 de desembre de 2010.–La ministra de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, Rosa Aguilar Rivero.

ANNEX

Reglament tècnic de control i certificació de llavors de melca

I. *Espècies subjectes al Reglament tècnic*

Queden incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquest Reglament tècnic les llavors de «Sorghum» de les espècies següents:

«Sorghum bicolor» (L),
«Sorghum sudanense» (Piper) Staff,
Híbrids de «Sorghum bicolor» i «Sorghum sudanense»,

cultivats per a gra, farratge, usos industrials o per a qualsevol altra utilització econòmica.

Només pot ser denominada «llavor» de les espècies indicades la que procedeix de cultius controlats pels serveis oficials de control, i que hagi estat obtinguda segons les disposicions que conté aquest Reglament, així com la Llei 30/2006, de 26 de juliol, de llavors i plantes de viver i de recursos fitogenètics; com també el Decret 3767/1972, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament general sobre producció de llavors i plantes de viver i modificacions posteriors, així com l'Ordre de 23 de maig de 1986, per la qual s'aprova el Reglament general de control i certificació de llavors i plantes de viver i modificacions posteriors.

També pot rebre la denominació de «llavor» la importada que compleixi els corresponents requisits legals.

II. *Categories de llavors*

S'admeten les següents categories de llavors:

Material parental.
Llavor de base.
Llavor certificada.

Tant per a varietats obtingudes per fecundació lliure com per fecundació controlada.

a) S'entén per material parental:

Primer.—En el cas de varietats d'obtentor de fecundació lliure, la unitat inicial utilitzada pel mateix obtentor, pel seu drethavent o per la persona o organització responsable de la producció o de la conservació de les característiques del cultivar, i, en el cas de varietats d'obtentor no conegut de fecundació lliure, la unitat inicial utilitzada per la persona o organització responsable de la producció o de la conservació, sota la inspecció dels serveis oficials de control, seguint tècniques adequades, degudament aprovades, i d'acord amb les condicions que es prescriuen en aquest Reglament.

Segon.—En el cas de llavor obtinguda per fecundació controlada, les línies pures que no s'utilitzen directament per a la producció de llavor certificada.

b) S'entén per llavor de base:

Primer.—En el cas de varietats de fecundació lliure, la que procedeix del material parental, mitjançant un procés controlat de multiplicació i que té com a fi la producció de llavor certificada.

Segon.—En la producció d'híbrids, les línies pures, que s'utilitzen directament per a l'obtenció de llavor certificada.

S'entén per línia pura una línia suficientment homogènia i estable, obtinguda com a resultat de diverses generacions autofecundades amb selecció adequada.

Poden ser:

Línies androestèrils (designada internacionalment per la lletra A).

Línies restauradores de la fertilitat del pol·len (designades internacionalment amb la lletra R).

Línies idèntiques a les línies androestèrils, però productores de pol·len fèrtil (designades internacionalment per la lletra B).

Les línies R i B són mantingudes per autofecundació, i es poden donar fins a un màxim de dues multiplicacions en camps aïllats.

La línia androestèril és multiplicada en camps aïllats mitjançant pol·linització per la línia B corresponent.

c) S'entén per llavor certificada, en el cas d'híbrids, la que procedeix directament de la llavor de base, i és la primera generació de l'encreuament entre les línies A i R.

Així mateix, s'entén com a llavor certificada, que es denomina topcròs, la que procedeix directament de la llavor de base, i és la primera generació d'un encreuament entre una línia pura de «Sorghum bicolor» (L) Moench i una varietat de pol·linització lliure suficientment homogènia de «Sorghum sudanense» (Piper) Stapf.

Per a tots els efectes, es denominen «plantes femelles o parentals femenins» totes aquelles en què s'ha de produir el gra per a llavor, i «plantes mascles o parentals masculins» les que produeixen el pol·len necessari per efectuar l'encreuament.

III. *Varietats comercials admissibles a la certificació*

En les espècies per a les quals s'hagi establert una llista espanyola de varietats comercials o un catàleg comú de varietats de la Unió Europea, només es pot produir per presentar-se a la certificació oficial i comercialitzar-se, llavor de varietats incloses en aquests, exceptuant la que es destini exclusivament a l'exportació.

IV. *Producció de llavor*

A) Condicions que ha de complir el cultiu:

1) Els cultius previs del camp de producció no han d'haver estat incompatibles amb la producció de llavors de melca i el camp de producció ha d'estar suficientment lliure de plantes crescudes espontàniament derivades de cultius anteriors.

2) Amb la finalitat d'evitar pol·linitzacions no desitjables, les parcel·les de producció de llavor han de mantenir una distància d'aïllament de qualsevol altra sembra de melca adjacent no inferior a 300 metres. No obstant això, aquesta distància es pot ignorar si hi ha una protecció suficient contra tota pol·linització estranya.

3) El cultiu ha de tenir suficient identitat i puresa varietal o, en el cas d'un cultiu d'una línia consanguínia, suficient identitat i puresa pel que fa a les seves característiques. Per a la producció de llavors de varietats híbrides, les disposicions anteriors també s'apliquen a les característiques dels components, incloses l'androesterilitat o la restauració de la fertilitat.

4) El cultiu ha de complir, a més, les normes i condicions següents:

a) El percentatge en nombre de plantes d'una espècie de Sorghum diferent de l'espècie cultivada o que siguin reconeixibles com a manifestament no conformes amb la línia consanguínia o el component no pot excedir:

aa) per a la producció de llavors de base:

- i) en la floració: el 0,1%,
- ii) en la maduresa: el 0,1%.

bb) per a la producció de llavors certificades:

i) plantes del component masculí que hagin emès pol·len quan les plantes del component femení presentaven estigmes receptius: el 0,1%,

ii) plantes del component femení:

en la floració: el 0,3%,
en la maduresa: el 0,1%.

b) Les altres normes o condicions següents s'han de complir per a la producció de llavors certificades de varietats híbrides:

les plantes del component masculí han d'emetre pol·len suficient mentre les plantes del component femení tinguin estigmes receptius;

quan les plantes del component femení presentin estigmes receptius, el percentatge de plantes d'aquest component que hagin emès o estiguin emetent pol·len no pot excedir el 0,1%.

c) Els cultius de varietats de pol·linització lliure o varietats sintètiques de «Sorghum spp.» s'han d'ajustar a les normes següents: el nombre de plantes de l'espècie cultivada reconeixibles com a manifestament no conformes amb la varietat no pot excedir:

- 1 per cada 30 m² per a la producció de llavors de base,
- 1 per cada 10 m² per a la producció de llavors certificades.

5) La presència d'organismes nocius que redueixin la utilitat de les llavors, en particular d'Ustilaginaceae, ha de ser com més baixa millor.

6) El compliment de les altres normes o condicions abans esmentades s'ha de comprovar en inspeccions oficials sobre el terreny, en el cas de les llavors de base, i en inspeccions oficials sobre el terreny o inspeccions realitzades sota supervisió oficial, en el cas de les llavors certificades.

Aquestes inspeccions sobre el terreny s'han de dur a terme en les condicions següents:

A. L'estat i el nivell de desenvolupament del cultiu han de permetre un examen adequat.

B. El nombre d'inspeccions sobre el terreny durant el període de floració ha de ser almenys de:

- aa) varietats de pol·linització lliure: 1,
- bb) línies consanguínies o híbrids: 3.

Quan el cultiu previ de l'any anterior o del present hagi estat de «Sorghum spp.», s'ha de fer almenys una inspecció especial sobre el terreny per comprovar que es compleix el que disposa el punt 1.

C. La mida, el nombre i la distribució de les porcions de terreny que s'han d'inspeccionar per examinar si es compleixen les disposicions del present annex s'han de determinar segons mètodes apropiats.

El personal tècnic de l'entitat productora ha d'inspeccionar els camps totes les vegades que siguin necessàries per mantenir en tot moment les parcel·les degudament depurades i per anotar les corresponents dades dels treballs de conservació de línies pures.

Els productors de llavors han de portar un registre de les llavors utilitzades en cada parcel·la, per poder establir en tot moment la filiació genètica d'aquesta.

B) Requisits de les llavors:

1) Les llavors de les diferents categories han de complir els requisits que consten a l'annex 1.

2) Quan, per a la producció de llavors certificades de varietats híbrides, s'han utilitzat un parental femení androestèril i un parental masculí no restaurador de la fertilitat, les llavors s'han d'obtenir per barreja de lots de llavors, en proporcions apropiades a la varietat, produïdes, d'una banda, utilitzant un parental femení androestèril i d'altra banda, un parental femení androfèril.

Quan el cultiu estigui compost per parentals femenins androestèrils i parentals femenins androfèrils, una proporció apropiada a la varietat de les plantes obtingudes amb sèbres

d'aquestes llavors ha de produir pol·len en quantitat i fertilitat normal. Les proporcions entre aquests dos parentals s'ha de controlar per mitjà d'inspeccions de camp.

C) Comunicacions dels productors als serveis oficials de les comunitats autònomes:

1) Declaració de cultius.—En la declaració de cultius i en el cas en què s'hagin d'utilitzar parentals androestèrils, s'ha d'indicar clarament aquest punt i s'ha d'especificar per a quin híbrid i en quina finca i parcel·la es produiran, així com si s'utilitzen parentals restauradors o no.

La declaració de cultius ha d'estar en poder dels serveis oficials de control de la comunitat autònoma corresponent, en un termini màxim de vint dies, després d'efectuar-se la sembra de les parcel·les. Qualsevol modificació de la declaració de cultius s'ha de comunicar dins el termini de vuit dies des que s'hagi produït.

2) Comunicacions durant el cicle de producció i preparació de la llavor.—Amb la deguda antelació s'ha de comunicar als serveis oficials de control de la comunitat autònoma corresponent:

Floració masculina, en el termini màxim de tres dies després d'iniciar-se.

Data en què quedarà recol·lectat el parental masculí.

Situació de magatzems i llavor a recollir en cada un d'aquests.

Iniciació de les operacions de selecció i preparació de les llavors.

3) Comunicacions relatives a comercialització.—Les vendes per varietats, així com els romanents de llavors procedents de l'última campanya s'han de comunicar als serveis oficials de control de la comunitat autònoma corresponent abans del 15 d'octubre de cada any.

Es considera que la campanya de comercialització del blat de moro comprèn des de l'1 de juliol fins al 30 de juny de l'any següent.

Per a les llavors de «Sorghum spp.» és aplicable el que disposen els apartats 26a, 26b i 26c del Reglament general tècnic de control i certificació de llavors i plantes de viver, referents a llavors no certificades definitivament, i només en els casos en què procedeixin de la multiplicació de llavors de categories prebase i base.

D) Requisits dels lots de llavors:

1) Lots de llavor.—La mida màxima dels lots de llavors és la indicada a l'annex 2.

2) Envasos.—Els envasos en què s'hagi de comercialitzar la llavor poden tenir qualsevol capacitat compresa entre dos i cinquanta quilos. S'exceptuen de la limitació superior de pes els contenidors o altres recipients que s'admetin internacionalment per al transport de llavor.

També es poden comercialitzar aquestes llavors per nombre de grans en lloc de pes, expressant-lo clarament en els envasos que les continguin.

No hi ha limitació pel que fa al material de què estiguin fabricats els envasos, sempre que reunixin les suficients condicions de seguretat i siguin aptes per a la conservació de la llavor.

E) Proves de precontrol i postcontrol:

Tot productor ha de sembrar en camps de precontrol una parcel·la amb les mostres de cada un dels lots que hagi certificat de llavor de base. Així mateix ha de fer proves de postcontrol, semblant com a mínim les mostres corresponents a un 20 per 100 dels lots de llavor certificada, elegides a l'atzar.

La mida de les parcel·les corresponents a cada mostra no ha de ser inferior a 15 metres quadrats per a la llavor certificada i 25 metres quadrats per a la de base.

F) Productors de llavors:

a) Categories de productors. S'admeten les categories de:

Productors obtentors.

Productors seleccionadors.

b) Capacitat d'instal·lacions: la capacitat de les instal·lacions, per ser productor seleccionador, ha de ser tal que, com a mínim, permeti la manipulació d'una producció anual de 500 tones mètriques.

c) Classes d'instal·lacions: dins de les instal·lacions mínimes, a més de les assenyalades en el Reglament general de control i certificació de llavors i plantes de viver, ha de figurar la d'assecatge.

Els serveis oficials competents han de decidir si les característiques de les instal·lacions anteriorment enumerades són les adequades en cada cas, i han de tenir totes elles la capacitat necessària relacionada amb els mínims de selecció de l'apartat anterior.

d) Camps de cultiu directe: els productors han de disposar de terrenys en cultiu directe per a l'obtenció del material parental i de les línies pures, així com per establir els camps de precontrol i de postcontrol, en superfície adequada als seus plans de producció.

G) Comercialització:

1) Etiquetes.—En les etiquetes oficials, i en les del productor o impresos equivalents han de figurar, com a mínim, les dades que exigeix el Reglament general de certificació, i, si s'escau, la paraula «híbrid».

Únicament es permet l'ús de la paraula «híbrid», sola o en paraules compostes i en referència a la llavor de melca, en les etiquetes, envasos i propaganda, quan les llavors s'ajustin a les definicions donades a l'apartat II, e), d'aquest Reglament.

2) Subdivisió en envasos petits.—Els productors no poden procedir al fraccionament dels envasos originals en altres de més petits si aquests no són precintats pels serveis oficials de control.

3) Llavors de campanyes anteriors.—Per poder comercialitzar llavors de campanyes anteriors és requisit previ la realització de nous anàlisis en una data posterior a l'1 d'octubre, així com el que els serveis oficials de control realitzin un reprecintament amb la corresponent presa de mostres.

ANNEX 1

Requisits de les llavors

Classe de llavor	Puresa específica (mínim) – Percentatge	Matèria inert (màxim) – Percentatge	Llavors d'altres espècies (màxim)	Germinació (mínim) – Percentatge	Humitat (màxim) – Percentatge
Llavor de base en varietats de fecundació lliure	98	2	0	80	12
Llavor certificada en varietats híbrides	98	2	0	80	12
Llavor certificada en varietats de fecundació lliure	98	2	0	80	12

Observacions:

En el cas de precintat-se llavor de base de varietats híbrides han de reunir els mateixos requisits que s'exigeixen a la llavor base en varietats de fecundació lliure.

En el cas d'una llavor d'una línia pura, la llavor ha de tenir suficient identitat i puresa pel que fa a les seves característiques. En el cas de llavors de varietats híbrides, les disposicions esmentades anteriorment també s'apliquen a les característiques dels components.

ANNEX 2

Pes dels lots i de les mostres

Categoria de la llavor	Pes màxim del lot – Quilograms	Pes mínim de la mostra a prendre d'un lot – Grams	Pes de la mostra per efectuar els comptatges de les llavors de l'annex 1 – Grams
Sorghum bicolor i S. bicolor x S.sudanense.	30.000	1.000	900
S. sudanense	10.000	1.000	900

En el pes màxim dels lots s'admet una tolerància de fins al 5 per 100.

Observacions:

Els lots de llavor de base han d'estar constituïts per llavors procedents d'un sol camp.

Els lots de llavor certificada poden procedir d'una o diverses parcel·les de la mateixa zona.